

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie obwinionego prokuratora Prokuratury Okręgowej w G. D. W.
po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 9 października 2024 r.
wniosku obwinionego
o wyłączenie ławnika SN M. M. od udziału w rozpoznaniu sprawy I ZSK 3/24
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k.

postanowił:

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W dniu 25 września 2024 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obwinionego prokuratora D. W. o wyłączenie ławnika SN M. M. od udziału w rozpoznaniu jego sprawy dyscyplinarnej, zarejestrowanej pod sygn. akt I ZSK 3/24. Uzasadniając wniosek, obwiniony wskazał na następujące okoliczności, które w jego ocenie podważają bezstronności wymienionego ławnika SN przy rozpoznawaniu wskazanej sprawy:

1. ławnik SN M. M. został wyznaczony do składu Sądu Najwyższego rozpoznającego jego sprawę dyscyplinarną w miejsce ławnika SN A. S., który z kolei odmówił orzekania w sprawach „do czasu wyjaśnienia i usunięcia wątpliwości” związanych z prawidłowością i legalnością obsady składów Sądu Najwyższego orzekających w sprawach dyscyplinarnych;

2. w dniu 21 września 2022 r. na posiedzeniu senackiej Komisji Praw Człowieka M. M. wyraził się niejednoznacznie w kwestii oceny prawidłowości i legalności funkcjonowania niektórych jednostek organizacyjnych Sądu Najwyższego, zwłaszcza Izby Dyscyplinarnej, w szczególności, gdy działalność tę oceniać przez pryzmat przepisów unijnych;
3. zachodzi wątpliwość, czy ławnik SN M. M. w niespełna dwutygodniowym czasie w sposób rzetelny zapoznał się z materiałami postępowania prowadzonego od ponad dwóch lat.

Sąd Najwyższy – Izba Odpowiedzialności Zawodowej zważył, co następuje.

Wniosek o wyłączenie należało uznać za oczywiście bezzasadny.

Zgodnie z treścią art. 41 § 1 k.p.k. stosowanego do ławników na mocy odesłania zawartego w art. 44 k.p.k., ławnik ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie.

Okoliczności przywołane we wniosku w żaden sposób nie korespondują z treścią powołanego unormowania. Wnioskodawca nie wykazał, ażeby pomiędzy okolicznościami powołanymi wyżej w pkt 1, 2 i 3, a zagadnieniem dotyczącym bezstronności ławnika, zachodził jakikolwiek związek logiczny lub przyczynowo-skutkowy. Nie jest też rolą Sądu rozpoznającego wniosek o wyłączenie, aby treściom zawartym we wniosku nadawać inne znaczenie niż wynikające z literalnego brzmienia użytych w tym wniosku sformułowań ani dokonywać ich wykładni celowościowej, w celu osadzenia argumentacji zawartej we wniosku w ramach wyznaczonych przez art. 41 § 1 k.p.k.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[M. T.]

[ms]

